

เศรษฐกิจ

ในปี 2553 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศฟิลิปปินส์อยู่ที่ร้อยละ 7.3 เป็นผลมาจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจโลกจากวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี 2552 และการใช้จ่ายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีในเดือนมิถุนายน การเพิ่มขึ้นของเงินโอนจากแรงงานฟิลิปปินส์ในต่างประเทศ การขยายตัวของภาคการส่งออก การขยายตัวของการบริโภคภายในประเทศ การเพิ่มขึ้นของปริมาณการลงทุนและเศรษฐกิจมหาภาคที่มีเสถียรภาพยิ่งขึ้น แต่มีการคาดการณ์ว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ในปี พ.ศ. 2554 จะชะลอตัวลงอยู่ที่ 5.4% เนื่องจากการยุติการใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ส่งผลให้การลงทุนและภาคการส่งออกอาจหดตัวลง

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ภาคบริการมีสัดส่วนใหญ่ที่สุดคือร้อยละ 54.8 รองลงมาได้แก่ ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 31.4% และภาคการเกษตร (รวมประมงและป่าไม้) ร้อยละ 13.7 ธุรกิจบริการที่สำคัญ ได้แก่ กิจกรรมการค้าปลีกและค้าส่ง บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การขนส่ง การท่องเที่ยวและโรงแรม ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาธุรกิจบริการได้ขยายตัวขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจการรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ อาทิ การให้บริการคอลเซ็นเตอร์และดิจิทัลคอนเทนต์

ภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า อาหารแปรรูป ภาคเกษตรกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การประมง การเพาะปลูกมะพร้าว ข้าว ข้าวโพด มะม่วง กล้ายหอมและสับปะรด

ลักษณะเศรษฐกิจ

ประเทศฟิลิปปินส์เป็นประเทศเกษตรกรรมคล้ายกับประเทศไทย ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศร้อยละ 60 ประกอบอาชีพเกษตรกร แต่เนื่องจากภูมิประเทศของฟิลิปปินส์เป็นหมู่เกาะ ส่งผลให้พื้นที่เพาะปลูกมีน้อย และประชากรฟิลิปปินส์ยังนิยมประกอบอาชีพในต่างแดน ฟิลิปปินส์จึงพึ่งพารายได้จากประชากรที่ไปค้าแรงงานที่ต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่

การบริหารงานด้านเศรษฐกิจของประธานาธิบดี นายเบนิกโน อากีโน ที่ 3 เน้นนโยบายสร้างวินัยทางการคลัง โดยการบริหารงบประมาณแบบสมดุล แก้ไขภาวะงบประมาณแบบขาดดุลและยังได้กำหนดงบประมาณขาดดุลอัตราร้อยละ 4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) นอกจากนี้ ยังมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยสนับสนุนการสร้างกลไกความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ - เอกชน และเร่งแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของต่างชาติ ผลักดันกฎหมายป้องกันการผูกขาด เพื่อส่งเสริมการแข่งขันอย่างเท่าเทียม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการลงทุนในสาขาสาธารณูปโภค การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ ธุรกิจบริหารเกษตรกรรมและเหมืองแร่

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในปี 2553 ของฟิลิปปินส์ อยู่ที่อัตราร้อยละ 7.3 เนื่องจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจโลกจากวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี 2553 รวมทั้งปัจจัยเชิงบวกด้านอื่นๆ ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของเงินโอนจากแรงงานในต่างประเทศ การขยายตัวของภาคการส่งออก การขยายตัวของการบริโภคภายในประเทศ การเพิ่มขึ้นของปริมาณการลงทุน และเศรษฐกิจมหภาคมีเสถียรภาพมากขึ้น

รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายให้ GDP เติบโตในอัตราร้อยละ 7 - 8 ตลอดวาระการบริหารงาน (ปี 2553 - 2560) อย่างไรก็ตาม นักลงทุนต่างชาติยังมีความกังวลต่อปัญหาอื่นๆ ในการลงทุนในฟิลิปปินส์ เช่น ระบบสาธารณูปโภคขาดคุณภาพ ค่าใช้จ่ายสูง และความไม่แน่นอนเชิงนโยบายในระยะยาว

รายได้ประชาชาติ

รายได้ประชาชาติของฟิลิปปินส์เท่ากับ 4,923 ดอลลาร์สหรัฐต่อคน